

UNIVERS INGINERESC

BILUNAR DE OPINIE ȘI INFORMARE Director fondator: Mihai Mihăiță Anul XV Nr. 5 (315) 1 - 15 martie 2004 7000 lei

"Câinele îl mușcă întotdeauna pe
ultimul."

(Cervantes, 1613)

Editura AGIR
în continuă ascensiune

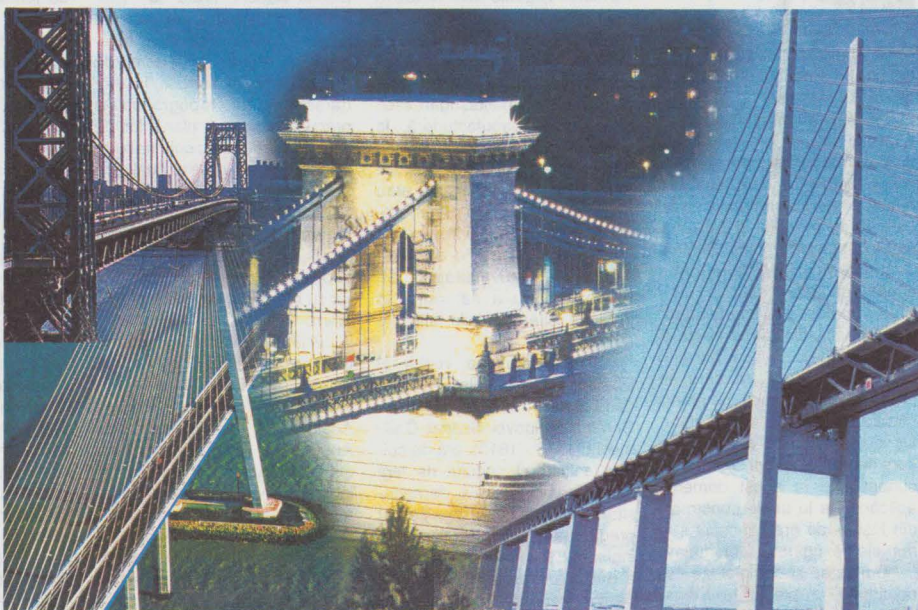
Nevoia intrinsecă de cunoaștere și afirmare riguroasă, ce ne este specifică nouă, inginerilor, dobândește noi valențe în epoca actuală, când valoarea adăugată a produselor și serviciilor depinde într-o măsură covârșitoare de cunoștințele pe care acestea le încorporează. Avem responsabilitatea de a ne deschide mințile în fața noului și de a-l promova, de a crea și de a face cunoscute rezultatele cercetărilor și proiectelor pe care le-am întreprins.

Această menire o are și Editura AGIR care, în 1919, la puțin timp după înființarea Asociației Generale a Inginerilor din România, și-a început activitatea o dată cu prima apariție a *Buletinului AGIR* și a publicat lucrări ingineresti de mare valoare, cum au fost prima ediție *Hütte* în limba română și primele manuale ale inginerului mecanic, chimist, constructor etc. Tot Editura AGIR este cea care a pregătit editarea cunoscutului *Lexicon tehnic* în 19 volume. După desființarea Asociației Generale a Inginerilor, Editura AGIR a fost obligată să-și întrerupă activitatea pusă în serviciul corpului ingineresc român, iar portofoliul său a fost preluat de nou-înființata Editură Tehnică.

După reînființarea AGIR, în 1990, activitatea editorială a reincept, o dată cu primele apariții ale bilunaru-*ului "Univers ingineresc"* și ale revistei trimestriale "*Buletinul AGIR*". Editura AGIR s-a înregistrat cu ISBN în iunie 1998 și a publicat peste 150 de cărți de referință - tratate, monografii, studii, traduceri ale unor lucrări valoroase, dicționare explicative din domeniile electrotehnicii, energeticii, energiei nucleare, luminotehnicii, mecanicii, industriei alimentare și industriei ușoare - elaborate de personalități recunoscute din diferite domenii tehnico-științifice, precum și lucrări de istoria științei și tehnicii sau beletristice scrise de ingineri sau de alți exponenți ai intelectualității. Aparițiile recente, ca și prestigioasele, lucrări de început, răspund preocupărilor intelectualității ingineresti și sunt adresate în principal oamenilor de știință, cadrelor didactice din învățământul superior, studenților și specialiștilor din toate domeniile, dar și altor oameni de cultură. Dintre seriile tematice prin care Editura AGIR a ajuns să fie binecunoscută "consumatorilor" de carte tehnico-științifică menționăm "Personalități în știință și tehnică", "Repere istorice", "Electronică-comunicații", "Inginerie electrică", "Energie-Mediu", "Ingineria construcțiilor", "Inginerie termică", "Ingineria resurselor naturale", "Ingineria alimentară" ș.a.

O recunoaștere a nivelului științific și editorial ridicat o constituie publicarea, în coeditare cu Editura Academiei Române, a unor lucrări științifice și tehnice de referință, precum și a dicționarelor explicative de științe exacte. Publicarea în limbi străine a unor lucrări de mare valoare și difuzarea lor în străinătate contribuie la înscrierea creației românești în circuitul valoric internațional. Publicațiile periodice ale AGIR - "*Univers ingineresc*" și "*Buletinul AGIR*" - sunt expediate membrilor săi din străinătate, putând fi consultate și pe site-ul Asociației.

(Continuare în pag. 2)

Pod peste Dunăre
la Brăila

În conformitate cu un comunicat de presă al Guvernului României, autoritățile române și compania chineză China Road & Bridge Corp vor semna în luna iunie a acestui an un contract de execuție pentru construirea unui pod rutier peste Dunăre, în zona Brăila - Măcin, proiect cu o valoare de circa 300 de milioane USD.

Premierul Adrian Năstase s-a întâlnit, cu prilejul vizitei pe care a făcut-o la Beijing, cu președintele companiei sus-amintite, Yhou Jichang, pentru a analiza modalitățile de realizare a proiectului.

Partea chineză a prezentat variantele de construcție, din care una în final - a fost selectată propunerea privind realizarea unui pod cu o deschidere de 980 de metri și cu viaducte de acces de 800 de metri pe ambele maluri.

Varianta podului suspendat a fost preferată deoarece permite amplasarea celor doi piloni principali, cu o înălțime de 147 de metri, în zona uscată a malurilor. Podul va avea câte două benzi de circulație pe fiecare sens și o cale pietonală multifuncțională.

Semnarea contractului de execuție va avea loc în luna iunie, după ce în prealabil vor fi evaluate prețul final al proiectului, necesarul de materiale, precum și firmele românești care ar putea participa la construcția podului.

Lucrările ar putea să înceapă în ultimul trimestru al acestui an și să fie derulate pe o perioadă de trei ani. Guvernul precizează că execuția podului va fi prima realizare de acest gen a constructorilor chinezi în Europa.

Banca Comercială Română va asigura prefinanțarea lucrărilor care vor fi executate de firme locale. Finanțarea proiectului, cu o valoare de circa 300 de milioane USD, va fi asigurată de partea chineză, fără garanții guvernamentale din partea statului român, pe baza modelului BOT (build, operate, transfer - construiește, operează, transfer), folosit pentru lucrări de mare anvergură.

Eximbank China, China Development Bank și Sinousure

vor finanța proiectul în condițiile unei linii de risc substanțial îmbunătățite pentru România, se mai arată în comunicat. Guvernul României va analiza în una din ședințele sale măsurile necesare pentru derularea proiectului, urmând să desemneze un coordonator pentru aceasta.

Compania China Road & Bridge Corp este cel mai mare constructor de drumuri și poduri din China, având filiale în 26 de țări și o cifră de afaceri anuală de 2,8 miliarde de USD.

Personal vreau să-mi exprim surprinderea pentru această soluție, din mai multe puncte de vedere tehnico-economice pe care am să le prezint pe scurt în cele ce urmează.

Mai întâi, problema unui pod peste Dunăre s-a pus la Galați, pentru asigurarea unui transport mai scurt, pe calea ferată, a minereului de fier și a altor materii prime de care trebuiau ușurate vapoarele ce nu puteau trece *Bara Sulina*, ca să pătrundă pe Dunăre până la Galați cu materialele necesare Combinatului Siderurgic Galați. Ideea a căzut din motive politice, în favoarea construirii Canalului Dunăre-Marea Neagră, pe care acele materiale să fie aduse cu barjele până la Galați.

Apoi considerente economice au condus la propunerea unui pod care să lege Brăila de Insula Mare a Brăilei și de acolo mai departe, peste Brațul Măcin al Dunării. Deasupra intereselor economice locale a apărut și varianta podului suspendat. Proiectul a fost returnat spre refacere ca să cuprindă și calea ferată. Acum ne aflăm în fața unui proiect care nu are în vedere nici principalul beneficiar de materiale transportate, care se află în Galați, nici interesul legării Insulei Mari a Brăilei cu un pod de malul brăilean și dobrogean, nici calea ferată care să lege Dobrogea de această zonă a țării, pentru a favoriza dezvoltarea ei economică și industrială. Dixit!

ing. dipl. Gh. Moraru, Galați

ORGANIZĂRI, REORGANIZĂRI, RESTRUCTURĂRI

Cum era de așteptat (și cum este, de fapt, normal), preocupările legate de organizarea, reorganizarea și restructurarea Guvernului se află în centrul atenției. Chiar și pentru persoanele mai puțin avizate cu mecanismele puterii este limpede că vârful de lance în gestionarea treburilor publice a fost, este și va fi Guvernul, indiferent din ce politicieni (partid) va fi format. Este adevărat, schimbările din ultima vreme au atras atenția mai mult în legătură cu persoanele care alcătuiesc Executivul. Au fost surprize și s-au făcut numeroase comentarii, cele mai multe cu un evident caracter speculativ.

În ceea ce ne privește pe noi, cei care plătim impozite și taxe, cei care am votat și ne vom prezenta din nou în fața urnelor în acest

an, importante nu sunt schimbările care vizează persoanele, ci schimbările de fond, cele care determină direcțiile de dezvoltare a economiei, a societății românești în general. În această privință sunt de reținut unele semnale pe care le putem numi - fără ezitări - pozitive. Situația existentă i-a determinat pe guvernanți să ia în considerare, în cel mai înalt grad, necesitatea îmbunătățirii radicale a managementului în autoritățile publice și locale. S-a constatat că foarte multe disfuncționalități au apărut în urma unei defectuoase gestionări a banului public, a resurselor umane și materiale, în general, fapt ce a favorizat atât actele de corupție, cât și menținerea unor practici birocratice dintre cele mai păgubitoare pentru cetățenii țării.

În măsura în care cele declarate de ofi-

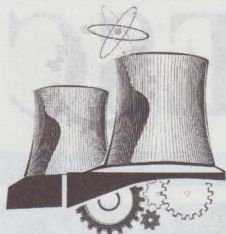
cialitățile de rang înalt vor avea acoperirea în fapte, putem considera că există premise favorabile pentru fructificarea organizărilor, reorganizărilor și restructurărilor în folosul populației țării. Dacă, însă, se vor repeta situațiile în care una gândim și alta spunem, una spunem și alta gândim, șansele de a ieși din impasul mult prea îndelungat în care ne aflăm se vor reduce substanțial. Să sperăm că factorii cu cea mai mare putere de decizie în stat își dau seama de miza schimbărilor și vor acționa în consecință.

Fie și numai sabia lui Damocles numită alegeri locale, parlamentare și prezidențiale, și tot este suficient pentru a considera că guvernanții nu vor mai accepta derapaje, în primul rând vor evita derapajele proprii.

(T.B.)

REALIZĂRI ȘI
TENDINȚE
MANIFESTATE ÎN
MINERITUL
MONDIAL ȘI
NAȚIONAL

pag. 4-5

În târguşorul Herța, la 1 martie 1788 s-a născut fiul Elenei și al lui Lazăr Asachi, pe care părinții săi l-au numit Gheorghe.

Tatăl său, un om de cultură, vorbea mai multe limbi și a publicat lucrări în care susținea originea latină a românilor, la fel ca învățații ardeleni și cronicarii moldoveni și munteni. Primele noțiuni de învățură le-a căpătat de la tatăl său.

A urmat "școala începătoare" românească din târgul Herța și cursurile medii la un pension particular "Leopol", la care se preda în limba greacă, pe atunci oficială și în administrația statului. După aceasta a urmat un curs de arhitectură și construcții, cunoștințele în acest domeniu aplicându-le la unele construcții din Iași, unde era cunoscut sub numele de inginerul Gheorghies.

Dornic să-și completeze cunoștințele, a plecat la Viena, unde a studiat matematicile superioare, apoi la Roma, unde a făcut studii de arheologie și literatură clasică, după care la Lemberg, unde a făcut studii foarte diverse.

Întors la Iași și observând cu durere că "toate ramurile de activitate publică erau deținute de o ceată de fanarioți", care îi disprețuiau pe români, Asachi a scris: "M-am văzut străin în propria mi țară".

La începutul secolului al

Ingineri mari personalități

Gheorghe Asachi 1788 - 1869

XIX-lea, târgurile din Moldova s-au dezvoltat ca structură; astfel pe lângă agricultura, care era profesia de bază a locuitorilor, își fac loc tot mai multe centre de producție meșteșugărească și industrie manufacturieră, la orașe și în unele sate. Micile întreprinderi aveau nevoie de tehnicieni specialiști, mulți erau aduși din străinătate. Tinerii români, după absolvirea unor studii medii la școlile din țară, plecau la universitățile din Europa pentru a se instrui în domenii diferite și în științele tehnice.

Gh. Asachi era vechil al Epitropiei Învățăturilor Publice, când a reușit să îl convingă pe Domnul Moldovei Scarlat Callimachi (1812 - 1819), om de cultură, inițiatorul codului de legi care îi poartă numele, de necesitatea înființării unui curs pentru pregătirea tinerilor în domeniul ingineriei hotarnice. Domnitorul a dat o anaforează în anul 1813 pentru înființarea cursurilor de ingineri.

În 1814, Gh. Asachi și-a început cursurile de inginerie în limba română, la Școala Domnească din Iași. În primul an de învățământ tehnic românesc, cursurile de inginerie hotarnică ale lui Gh. Asachi erau frecventate de 33 de elevi, fii de boieri și orașeni, printre care era și fiul domnitorului.

Într-un document recent descoperit, Mihai Mavrodin, care a urmat și el cursurile de inginerie

ale lui Asachi, arată că: "Pregătirea dura patru ani, în care timp se învăța aritmetica, algebra, geometria, trigonometria dreaptă-linie și sferică, însemnarea hărților topografice și practice, ridicarea planurilor de locuri, împreună cu cele trebuincioase de cercetare și deslușire a documentelor de hotare".

Asachi preda, în limba română, un curs de matematică teoretică, cu aplicații practice de geodezie și arhitectură, completat cu metodele de cercetare pe teren.

Primul examen pentru obținerea titlului de inginer hotarnic a avut loc la Iași la 12 iunie 1818, cu public. Oficial, Asachi a fost numit prin Anaforeaua Epitropiei Școalelor din 2 februarie 1819 profesor de inginerie civilă predată în limba română, la Școala grecească, numită Școala Domnească. În acest document este înscris faptul că era membru al Academiei din Roma.

Cursurile de inginerie de la Școala Domnească au fost întrerupte de evenimentele revoluționare din anul 1821. În anul 1828, domnitorul Ioan I. Sturza l-a numit "referendar al școlii naționale".

Dezvoltarea economică a Moldovei avea nevoie de tot mai mulți specialiști cu pregătire tehnică; pentru a acoperi necesarul de tehnicieni, aceștia erau aduși din străinătate. Gh. Asachi și-a dat seama că acest import

de tehnicieni trebuie stăvilit. În 1835 a prezentat un "Regulament școlar" în care prevedea la articolul 12 ca "după trei ani de școli începătoare, să urmeze o clasă extraordinară, în care să se studieze aritmetica, geometria, mecanica populară, desenul". În acest regulament prevedea înființarea la Iași a unei școli de inginerie la care să se învețe mecanica practică, "facerea de instrumente și unelte de mecanică hidraulică, mori de apă și altele".

Gh. Asachi dispunea de o cultură enciclopedică, era inginer, doctor în filozofie, cunoștea bine limbile clasice (latina, elina) și cele moderne (franceza, germana, rusa, polona, italiana, engleza). El a înțeles importanța științei pentru dezvoltarea culturii naționale. Contribuția lui în acest sens a fost în domeniul dezvoltării învățământului în limba română.

Influența lui Gh. Asachi în cultura românească s-a manifestat plenar. El a înființat în 1829 gazeta Albina Românească, a organizat Arhivele Naționale din Iași ș.a. În 1930 a fost secretar al Comitetului pentru proiectul Regulamentului Organic, la Petersburg.

A publicat manuale școlare, memorii de călătorie, articole de istorie, pedagogie, note biografice, nuvele cu subiecte istorice, fabule, balade, poeme fantastice, drame, influențat de

literatura clasică și preromantică.

Prin lucrările sale publicate, unele traduse în franceză, engleză, polonă, a contribuit la răspândirea cunoștințelor despre români.

În timpul vieții s-a bucurat de o apreciere internațională, fiind ales ca membru al unor societăți din străinătate, astfel: în 1828 al Societății de Agricultură a Franței; în 1838 al Societății Artelor Frumoase din Viena; în 1843 al Societății Antichităților de Nord a Danemarcei; în 1856 al Societății de Istoria Transilvaniei.

A trecut în neființă la Iași în anul 1869.

Este considerat ca întemeietor al învățământului românesc (1814), al presei românești și al teatrului românesc (1816).

Alături de Gh. Lazăr, care a înființat la București învățământul tehnic în limba română (1818), este omagiat ca un apostol al neamului românesc.

Mihai Olteneanu

Editura AGIR în continuă ascensiune (Urmare din pag.1)

În aceste condiții, Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior (CNSIS) a acreditat Editura AGIR, a făcut cunoscută acreditarea la Conferința Națională de la Pitești, și a transmis această recomandare și Consiliului Național de Atestare a Titlurilor și Diplomelor Universitare.

Nu departe de Piața Romană din București, pe Bulevardul Dacia, Librăria AGIR oferă cititorilor atât lucrări aparute în Editura AGIR cât și cărți publicate de majoritatea editurilor de prestigiu și devine pe zi ce trece un adevărat centru al difuzării cărții tehnico-științifice, vizitat cu regularitate de numeroși specialiști. Lucrările disponibile pot fi comandate și online, prin Internet.

Editura AGIR acordă importante facilități autorilor care sunt membri ai Asociației Generale a Inginerilor din România, ca de pildă: includerea cu prioritate a lucrărilor acestora în programul editorial; facilitarea realizării unor tiraje reduse, cu costuri avantajoase și în condiții grafice foarte bune; acordarea sprijinului profesional necesar autorilor pentru editarea computerizată a manuscriselor pe baza normelor Editurii AGIR; îndrumarea acestora pentru obținerea unor licențe de traducere ș.a.

Este surprinzător, în aceste condiții, faptul că singura instituție de învățământ care nu a ținut seama de nivelul și prestigiul Editurii AGIR și de recomandarea CNSIS ca lucrările științifice publicate de cadrele didactice să fie indexate cu punctaj maxim în evaluările profesionale este Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca. Această situație a pus în inferioritate Editura Asociației Generale a Inginerilor din România în fața altor edituri, care nu au tradiția și prestigiul său, și a nedreptății autorii.

Asociația Generală a Inginerilor din România își îndeplinește, și prin Editura AGIR, rolul important pe care și l-a asumat pe planul dezvoltării științifice, tehnice și culturale, prin promovarea și afirmarea creației de vârf și a valorilor reale.

BUCUREȘTI - 120 DE ANI DE UTILIZARE A ENERGIEI ELECTRICE

Capitala României a beneficiat de o instalație electrică de iluminat în anul 1883, la scurt timp după ce la New York, inventatorul Thomas Alva Edison a construit și pus în funcțiune prima centrală electrică din lume care a furnizat electricitate pentru iluminatul stradal.

Prima instalație electrică din țară era situată în centrul orașului București, pe Calea Victoriei și alimenta Palatul Regal, Palatul Regal de la Cotroceni, Teatrul Național și ulterior Parcul Cișmigiu. Un an mai târziu a fost instalată și prima linie telefonică de stat, care făcea legătura între Poșta Centrală și Ministerul de Interne și care avea să se extindă, asigurând legătura între Parlament și ministere.

La sfârșitul secolului al XIX-lea a fost inaugurată și prima linie de tramvai electric pe ruta Bd. Cotroceni-Obor, care a fost printre primele din Europa.

Pe atunci populația Capitalei era de aproximativ 200.000 de locuitori, iar numărul caselor era de aproximativ 32.000.

În anul 1906 a fost înființată Societatea Generală de Gaz și Electricitate din București, care a intensificat acțiunea de electrificare a orașului prin lucrări de amploare pentru alimentarea cu energie electrică a populației în creștere.

La începutul secolului XX, populația era de 600.000 de locuitori și în creștere continuă. Multe dintre străzile orașului nu erau luminate

noaptea, iar pentru iluminatul stradal în zonele centrale se foloseau felinare cu gaz lampant.

Cele mai susținute eforturi pentru electrificarea orașului București au avut loc între 1930 și 1940, când s-au executat lucrări de amploare sub conducerea unor ingineri străluciți ca Nicolae Caranfil, Dimitrie Leonida, I. Radu Ștefănescu, C. Dinculescu, Martin Bercovici ș.a.

Astfel, în anul 1940 Bucureștiul avea 4012 km de rețele electrice, 661 km de străzi electrificate, 2003 GWh energie electrică produsă anual.

După afirmațiile specialiștilor, în anul 1940 orașul București era complet electrificat.

V. Mândroi

Muzeu în muzeu

La inițiativa și sub auspiciile MUZEULUI NAȚIONAL AL AGRICULTURII din localitatea Slobozia, jud. Ialomița, un harnic colectiv de muzeografi, coordonat de cercetătorul Răzvan Ciucă, directorul muzeului, în decursul a cca 25 de ani a colecționat, ordonat și protejat numeroase unelte, mașini și instalații textile și de pielărie utilizate în industria casnică (meliță, furcă și fus de tors manual fire textile, război de țesut și în special mașini casnice de cusut). Este lăudabilă această

imensă activitate de "arheologie industrială", de căutare, identificare, colectare, descriere și conservare a uneltelor utilizate din cele mai vechi timpuri, de pe aproape întregul teritoriu al României.

Societatea Inginerilor Textiliști din Asociația Generală a Inginerilor din România - SIT-AGIR - apreciază deosebit de pozitiv acțiunea Muzeului Național al Agriculturii, și feliicită pe cei care au contribuit la realizarea acestei noi secții (textile și pielărie) și le urează

succes pentru finalizarea acesteia, inclusiv dotarea cu elemente legate de principalele procese tehnologice textile tradiționale și eventual și cu utilaje din epoca de industrializare.

Tot la Slobozia, în Editura Tipp Star a apărut în anul 2003 lucrarea **Unelte, mașini și instalații textile și de pielărie**, Catalog-atlas ilustrat, 266 pag., autoare Roxana Vetu.

prof. ing. Aristide Dodu,
președinte SIT - AGIR

FILIALA AGIR TIMIȘ SE PREZINTĂ

Partea a II-a

SOCIETATEA FEMEILOR INGINER DIN AGIR – Filiala TIMIȘ

Societatea Femeilor Inginer din AGIR – Timiș a fost constituită în decembrie 1998 și numără în prezent 35 de membre.

Societatea are ca obiectiv reprezentarea intereselor femeilor inginer în viața profesională și socială.

Ideea care a stat la baza înființării SFI a fost înlesnirea cunoașterii și colaborării unor femei inginer care activează (sau au activat) în industrie, cercetare și învățământ.

SFI are un Regulament propriu de organizare și funcționare racordat la Statutul AGIR. Pe lângă dispozițiile generale AGIR, regulamentul menționează și obiectivele proprii, dintre care amintim doar câteva.

*** Activități de reprezentare a intereselor femeilor inginer, care au ca scop:**

- Egalizarea șanselor acestora cu ale inginerilor bărbați în profesie și societate;

- Intensificarea participării femeilor la activitățile de creație tehnică și științifică;

- Să facă profesiunea de inginer mai atractivă pentru femei.

*** Acțiuni pentru egalizarea șanselor pentru femeile inginer, care vizează:**

- Documentarea și popularizarea realizărilor deosebite ale femeilor inginer în cercetare, proiectare, producție și învățământ;

- Analize privind situația actuală a femeilor inginer;

- Inițiative legislative care să favorizeze micșorarea rezervelor față de promovarea femeilor inginer;

- Promovarea unor acțiuni care să ducă la realizarea sarcinilor profesionale și de familie pentru femeile și bărbații inginer;

- Consiliere și colaborare (intraajutorare) pentru afirmarea în profesie și viața publică a femeilor inginer.

*** Intensificarea participării femeilor inginer la activitățile de creație tehnică, care se face prin:**

- Încurajarea femeilor inginer pentru valorificarea potențialului intelectual propriu;

- Crearea unei rețele locale și regionale pentru schimb de experiență și informații specifice;

- Organizarea unor consfătuiri (simpozioane) locale și regionale pe probleme specifice;
- Încurajarea educației continue pentru femeile inginer;
- Popularizarea aparițiilor

editoriale remarcabile din domenii specifice;

- Documentarea și popularizarea legislației în vigoare pentru obținerea brevetelor de invenții-inovații;

- Sprijinirea femeilor inginer pentru valorificarea creațiilor tehnice originale.

*** A face profesiunea de inginer mai atractivă pentru tineri, prin:**

- Invitarea unor ingineri cu realizări deosebite pentru a vorbi în fața studenților de la Politehnică și Agronomie;

- Organizarea unor întâlniri cu eleve din anii terminali pentru alegerea profesiei de inginer, inclusiv prin schimburi de experiență cu studenți de la Politehnică și Agronomie.

*** Societatea Femeilor Inginer din AGIR colaborează cu alte asociații profesionale de femei pe plan național și internațional.**

De la înființare și până în prezent, SFI a organizat acțiuni interesante:

- Prezentări ale vieții și activității unor ingineri cu realizări profesionale remarcabile;

- Prezentarea centrului de educație permanentă "Tehnici avansate de proiectare grafică inginerescă", cuplat cu un curs de inițiere în mediul "Power Point";

- Întâlniri ale membrilor societății cu studenți din anul I din UPT;

- Lansări de carte;

- Sărbătorirea, în fiecare an, a zilei de 8 Martie, Ziua Internațională a Femeii; invitarea unei personalități-

"Calitatea învățământului politehnic", în cadrul acțiunii "Săptămâna Calității Timișorene";

- Prezentarea Facultății de Mecanică în câteva licee din Timișoara, acțiune care a avut drept scop creșterea interesului pentru profesiunea de inginer.

O activitate remarcabilă în cadrul SFI – AGIR a avut dna inginer dipl. Filomenia ILIES-CU, plecată prea devreme dintre noi în eternitate. A fost sufletul multora din acțiunile frumoase ale SFI – AGIR, gazdă bună și generoasă pentru o serie de activități. Pasionată de țesături din cânepă, pe care o dorea declarată "fibră națională", a organizat paradele de modă pentru tineret și a dorit din tot sufletul revigorarea industriei textile românești.

În luna noiembrie 2003 au avut loc alegeri pentru conducerea SFI. Au fost alese: prof.dr.ing. Iulia VOIA – în funcția de președintă; ing.dipl. Maria PERCEC – în funcția de vicepreședintă; dr.ing. Doina SAFTENCU – în funcția de secretar; dr.ing. Carmen GRECEA – membră; dr.ing. Maria LAZIE – membră.

SOCIETATEA BĂNĂȚEANĂ DE INGINERIE SEISMICĂ

În cadrul Asociației Generale a Inginerilor din România, Filiala Timiș, s-a constituit, la data de 31 mai 2001, Societatea Bănățeană de Inginerie Seismică – SBIS – AGIR. Membrii societății sunt specialiști, cadre didactice și cercetători cu pre-

antiseismică din țara noastră, care în prezent se bazează pe specificul cutremurelor din Vrancea.

Caracteristicile cutremurelor din Banat sunt diferite de cele din Vrancea. Structurile se comportă diferit. Proiectarea construcțiilor la acțiunile seismice trebuie să țină cont de aceste diferențe.

Înființarea Societății Bănățene de Inginerie Seismică a fost necesară și este utilă, ținând cont și de faptul că o falie importantă traversează orașul Timișoara. Acest lucru a fost evidențiat și de presa locală. Președintele asociației: prof. dr. ing. Victor GIONCU, vicepreședinte: ing.dipl. Eugen OROS, secretar: conf. dr. ing. Daniel GRECEA.

Principalele acțiuni organizate de SBIS au fost:

- * Seminarul *Influența tipului de cutremur și a condițiilor locale asupra răspunsului seismic al construcțiilor*, 6 decembrie 2002;

- * Masa rotundă din cadrul Săptămânii Calității: *Proiect de modificare a normativului P100-92 pentru calculul seismic al construcțiilor*, 13 noiembrie 2003.

conf.dr.ing. Daniel GRECEA, secretar SBIS

COLABORAREA FILIALEI CU ADMINISTRAȚIA LOCALĂ

* La solicitarea Primăriei Municipiului Timișoara, Filiala AGIR Timiș, împreună cu alte organizații și instituții, și-a adus contribuția la elaborarea "CONCEPTULUI STRATEGIC DE DEZVOLTARE ECONOMICĂ ȘI SOCIALĂ A ZONEI TIMIȘOARA", care are un program de dezvoltare pe următorii 7-10 ani. Zona Timișoara cuprinde Municipiul Timișoara și comune periurbane. Filiala AGIR și-a adus contribuția la toate capitolele și în toate fazele de întocmire a conceptului.

* La solicitarea SC "CÂNEPA ROMÂNEASCĂ" SA, Filiala AGIR Timiș a organizat o masă rotundă cu tema "Cânepa, plantă tehnică și/sau drog. Utilizarea produselor secundare ale cânepii". Au fost invitați și au participat: Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului din Timișoara - Facultatea de Agricultură; Universitatea Politehnică Timișoara - Facultatea de Chimie Industrială și Ingineria Mediului; Universitatea de Vest din Timișoara - Facultatea de Drept și Facultatea de Chimie - Biologie -

Geografie; SC Cânepa Românească - Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Lovrin; Oficiul Județean de Consultanță Agricolă; Direcția pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală Timiș; Centrul Zonal de Combatere a Crimei Organizate și Antidrog Timișoara.

Referate pe baza cărora s-au purtat discuțiile au prezentat: prof. dr. ing. Valeriu Tabără de la Facultatea de Agricultură și prof. dr. av. Viorel Pașca, prodecanul Facultății de Drept.

Din discuții au reieșit lacunele din legislația existentă în acest domeniu, propunându-se intervenții pentru soluționarea acestora. La o întâlnire cu parlamentarii din Timiș, Filiala AGIR a solicitat sprijinul acestora pentru rezolvarea problemei.

* Urmărind creșterea rolului său în cadrul societății civile, Filiala AGIR Timiș s-a implicat în viața "cetății" prin:

1. Participarea în 1999-2000 la elaborarea Conceptului Strategic de Dezvoltare Economică și Socială a Zonei Timișoara. Din 2001, prin grija membrilor activi în proiect și mobilizarea întregului colectiv s-au organizat multe acțiuni vizând îndeplinirea măsurilor și obiectivelor fixate prin strategie.

2. Participarea în cadrul Programului PHARE - Dezvoltarea Societății Civile 2000, componenta Partener. Programul, desfășurat în 2002-2003 sub coordonarea Primăriei, alături de alte 21 de asociații, a vizat asigurarea continuității și durabilității grupului de parteneriat local pentru a realiza proiecte de interes comun pentru beneficiul comunității.

3. Participarea la elaborarea Strategiei Regionale de Inovare, proiect propus, contractat și coordonat de Agenția pentru Dezvoltare Regională a Regiunii 5 VEST România în cadrul Programului Cadru 5. Proiectul se derulează pe 32 de luni - 2002-2004, urmărind identificarea cererii și ofertei de inovare la nivel regional, aplicarea metodologiei de inovare și transfer tehnologic care funcționează cu succes în rețeaua regiunilor inovative din țările membre ale Uniunii Europene.

Grupaj realizat cu concursul: d-lui președinte al Filialei AGIR Timiș, prof. dr. Eur Ing Tiberiu BABEU, ing.dipl. Viorica BĂLAN, prof.univ.dr.ing. Dumitru MNERIE

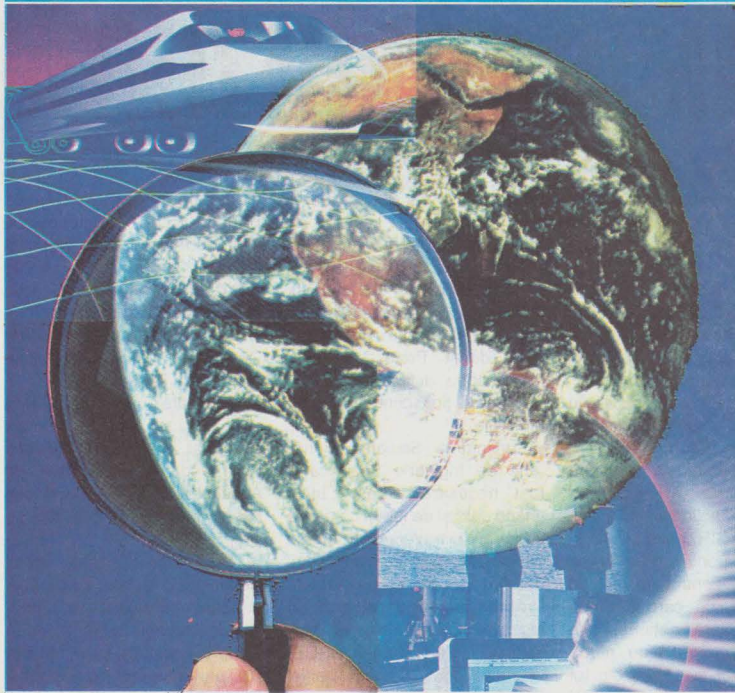
femeie, urmată de un program artistic susținut mai ales de copii;

- Parade ale modei pentru tineret, colecții realizate din materiale ecologice de S.C.FI-RI VIGONIA S.A., PIF S.A. și Lucia M. SRL;

- Prezentarea cânepii și a țesăturilor și produselor ecologice derivate din cânepă;
- Masă rotundă cu tema

ocupări în domeniul ingineriei seismice și seismologiei.

Scopul societății este unirea eforturilor specialiștilor din acest domeniu pentru rezolvarea unor probleme de interes local și general, având în vedere caracterul particular al seismelor bănățene. Printre obiectivele societății, un loc important îl ocupă activitatea de îmbunătățire a normelor actuale de protecție

SECȚIUNE ÎN timp și spațiu

REALIZĂRI ȘI TENDINȚE MANIFESTATE ÎN MINERITUL MONDIAL ȘI NAȚIONAL

Activitatea de extragere și procesare a substanțelor minerale utile este una dintre cele mai vechi ocupații ale omenirii și a constituit de-a lungul timpului principalul motor al dezvoltării societății umane. Economia mondială și implicit economiile naționale sunt într-o permanentă foame de resurse, ce trebuie satisfăcută fie prin exploatarea zăcămintelor proprii de substanțe minerale utile, fie prin importul acestora.

Industria minieră a cunoscut mari schimbări în întreaga lume în ultimele două decenii. Astfel a avut loc un proces de închidere a minelor în Europa de Vest în timp ce în Estul continentului au avut și încă mai au loc masive restructurări și reorganizări ale economiilor statelor foste comuniste. În țările membre ale Comunității Europene se poate observa un declin notabil al activității de extragere și procesare a substanțelor minerale utile, declin care pare să fi încetat în 2000 (fig.1).

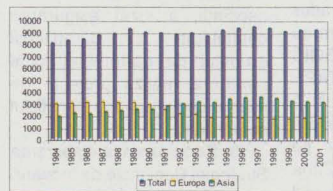

Fig. 1. Producția minieră în Europa, Asia și global (mil. tone)

În țările candidate la aderarea la Uniunea Europeană, mineritul va suferi schimbări importante în anii ce vor veni, în sensul închiderii minelor din cauza utilajelor miniere depășite, a

conținuturilor sărace ale unor zăcămintele sau din rațiuni de protecția mediului. Cu toate acestea, producția minieră ce se va realiza din aceste țări va fi de mare importanță pentru piața europeană.

Din același grafic se observă că în Asia se manifestă o tendință opusă celei din Europa. Producția minieră cunoaște o diminuare sistematică începând cu anul 1997, după ce anterior înregistrase creșteri evidente.

În ceea ce privește Africa și America de Sud, producția minieră continuă să înregistreze creșteri remarcabile, în timp ce în Australia și America de Nord nivelurile sunt aproximativ constante (fig. 2).

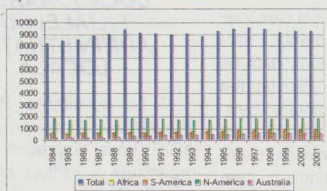

Fig. 2. Producția minieră în Africa, S-America, N-America, Australia și global (mil. tone)

În ceea ce privește un top al țărilor cu industrie minieră importantă, sunt de remarcat Rusia, SUA, China, Canada, Africa de Sud, India, Brazilia, Mexic, Chile și Australia.

Din graficele anterioare se constată că producția mondială de substanțe minerale utile a atins un maxim în 1997, după care s-a stabilizat în anii 2000 și 2001 la un nivel de aproximativ 9,2 miliarde de tone anual, iar datele

statistice făcute la nivel mondial dezvăluie cu claritate creșterea importanței mineritului în China, în țările Americii de Sud și în Africa de Sud.

Dezvoltarea viitoare a mineritului este strâns legată de lucrările de explorare ce se fac în prezent pentru omologarea de noi rezerve exploataabile. Cheltuielile de explorare au atins un maxim tot în anul 1997, dar defalcarea acestora pe continente arată o creștere semnificativă doar în America de Sud (fig.3).

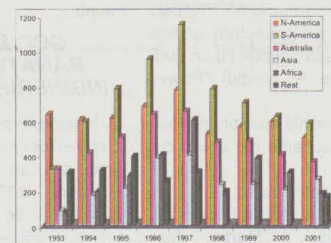

Fig. 3. Cheltuielile totale cu lucrările de explorare (mil. USD)

În ceea ce privește dezvoltarea sectorială, tendințele manifestate sunt diverse pentru diferitele grupe de minerale (de exemplu fier și metale pentru fero-aliere, metale neferoase, metale prețioase, minerale industriale, respectiv combustibili).

La nivel global se constată o ușoară creștere a producției de fier și metale pentru fero-aliere (crom, mangan, cobalt, molibden, nichel, titan, vanadiu, tungsten - fig.4), chiar dacă diferitele metale de aliere manifestă tendințe diferite, condiționate de evoluția prețurilor și posibilitățile de substituție a lor.

Cei mai mari producători de minereuri de fier sunt Brazilia (29,67% din producția mondială), urmată de Australia (25,33%) și China (10,33%), care asigură împreună 65,33% din producția mondială. De asemenea se remarcă fuziuni între importante companii miniere, ceea ce conduce la o concentrare ulterioară a producătorilor. Cei mai mari producători de minereu de fier de astăzi sunt marile

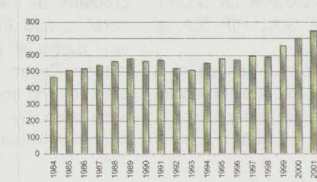

Fig. 4. Evoluția producției globale de fier și metale pentru fero-aliere (mil. tone)

companii din Brazilia, Marea Britanie și Australia, care împreună cu producătorii indieni contribuie la aproximativ 45% din producția mondială.

În ceea ce privește metalele neferoase (cupru, plumb, zinc, staniu, mercur, staniu), se manifestă o tendință cumulată de creștere în condițiile stagnării producției la Pb, Sb și Sn sau chiar descreșterii producției la Hg (fig.5).

Fig. 5. Evoluția producției globale de metale neferoase (mil. tone)

În ceea ce privește producția mondială de metale prețioase (aur, argint, platină), exceptând aurul, aceasta manifestă o tendință stagnantă, total diferită de cea manifestată de fier și metale pentru fero-aliere și de metalele neferoase (fig.6). Aurul este extras în țările industrializate (46,62% din producția mondială), în țările în curs de dezvoltare (28,59%), respectiv în țările cu economii în reformă (11,64%). Principalul producător mondial de aur este Africa de Sud (29,41% din producția mondială în 1990; 23,7% în 1995 respectiv 15,33% în 2001), dar producția manifestă o accentuată tendință descrescătoare datorită condițiilor dificile de exploatare în subteran la mare adâncime. Alte țări cu producție semnificativă sunt SUA cu 13% din producția mondială a anului 2001, respectiv Australia cu 10,9%.

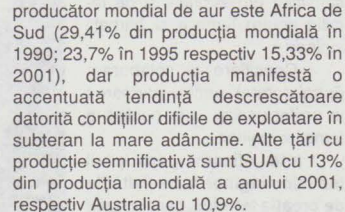
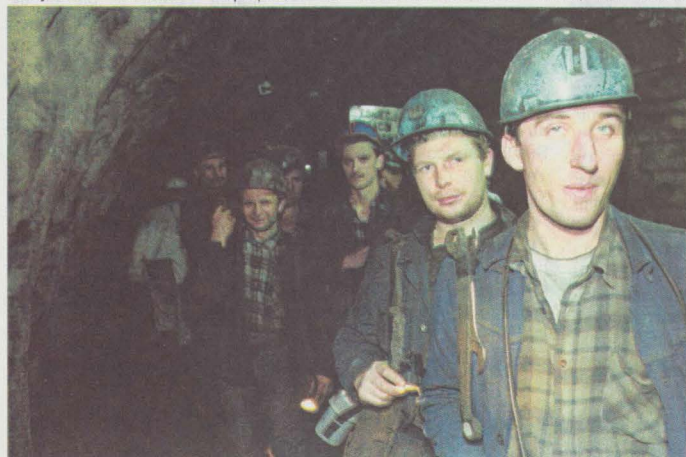

Fig. 6. Evoluția producției globale de metale prețioase (tone)

Datorită anunțurilor de diminuare prin vânzare a rezervelor strategice de aur făcute de câteva bănci naționale (Marea Britanie, Elveția) cu circa 2000 de tone în următorii ani, precum și recuperarea unor cantități tot mai importante de aur din componentele electronice uzate, oferta

va depăși cererea pieței, ceea ce va influența prețul aurului pe termen mediu și lung. În aceste condiții anumite exploatare miniere de aur cu condiții dificile și cheltuieli mari vor fi constrânse să își înceteze activitatea.

Producția mondială de minerale industriale (azbest, baritină, bor, feldspati, fluoruri, grafit, caolin, magnezit, fosfați, potasiu, talc) înfățișează o evoluție diferențiată, cu un minim la nivelul anului 1993, pus pe seama marilor schimbări economice din țările central și est - europene (fig.7).

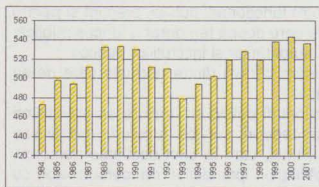

Fig. 7. Evoluția producției globale de minerale industriale (mil. tone)

Producția mondială de combustibili minerali (hulă, lignit, petrol, uraniu) a atins un maxim în anul 1997, urmat de o ușoară tendință descrescătoare (fig.8). Producția de hulă manifestă o tendință de stagnare la un nivel de 3700 - 3800 mil. tone, principalii producători mondiali fiind China (28,7%) și SUA (26,8%), urmate de India (7,9%). În ceea ce privește lignitul, producția globală a înregistrat un declin de la 1179 mil. tone între anii 1985 - 1990 la 910 mil. tone în 1995 și s-a stabilizat la un nivel de aproximativ 890 mil. tone. Diminuarea producției după 1990 este pusă pe seama diminuării activității de exploatare în Germania după unificarea, ceea ce a marcat o scădere de la 29,9% în 1990 (ambele Germanii) la 19,8% în 2001 a ponderii în producția mondială.

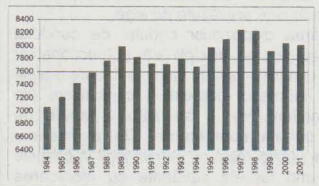

Fig. 8. Evoluția producției globale de combustibili minerali (mil. tone)

Producția globală de petrol a marcat o creștere sistematică până în 2000. Cei mai mari producători sunt Arabia Saudită (11,34%), urmată de Rusia (10,1%) și SUA (7,6%). Două treimi din rezervele mondiale sunt localizate în doar 5 țări din Orientul Mijlociu, din care 75% sunt controlate de OPEC. Cele mai mari rezerve de petrol sunt cantonate în Arabia Saudită și Irak (15,6 mld.t).

Producția globală de uraniu marchează o tendință de revenire după o perioadă de scădere (1985 - 61.100 t; 1990 - 54.000 t; 1995 - 33.400 t; 2001 - 45.100 t), principalii producători fiind Canada (34% din producția mondială) și Australia (20,2%).

În ceea ce privește România, țara noastră are numeroase și variate zăcăminte de substanțe minerale utile, dar conținuturile acestora sunt deosebit de reduse. Activitatea minieră este într-un declin accentuat ce se înscrie în declinul economic general înregistrat

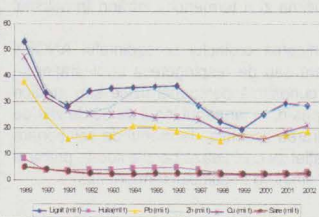

Fig. 9. Evoluția producției miniere în România

după 1989, necesitând reorganizarea pe principii economice, renunțarea la exploatarea unor zăcăminte dificile și dezvoltarea de noi metode și tehnologii

sunt:

a). Să promoveze și să susțină cooperarea științifică și tehnică, pentru progresul național și internațional, în

lângă prezentarea celor opt lucrări, membrii delegației au avut sarcini pe durata desfășurării congresului, fiind cooptați în Comisia tehnică de organizare

Tabel. 1. Evoluția producției fizice pentru diverse minerale utile

Substanța minerală utilă	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002
Lignit (10 ⁶ t)	53,2	33,7	28,6	34,3	35,5	35,7	36,2	36,5	29,1	23,0	20,1	26,0	30,0	29,3
Hulă (10 ⁶ t)	8,3	3,9	3,8	4,1	4,2	4,8	4,9	5,3	4,3	3,2	2,75	3,04	3,1	3,7
Pb (10 ³ t)	38,2	25,1	16,2	17,0	17,1	21,0	20,4	18,8	17,1	15,1	17,4	16,3	17,1	18,5
Zn (10 ³ t)	55,3	36,0	26,7	26,1	28,1	34,4	35,1	31,3	29,4	25,7	26,5	26,2	28,6	29,7
Cu (10 ³ t)	47,5	32,0	27,0	25,6	25,4	26,2	24,3	24,5	23,6	19,6	17,2	16,1	19,1	21,7
Sare (10 ⁶ t)	5,0	4,2	3,2	2,5	2,2	2,2	2,5	2,6	2,6	2,2	2,2	2,3	2,2	2,6

de exploatare pentru zăcămintele viabile. Producția minieră din România este prezentată în tabelul alăturat și fig.9.

Pentru rezolvarea problemelor dificile și variate ce le ridică activitatea de exploatare a substanțelor minerale utile, cercetarea științifică din domeniu este deosebit de activă, cu numeroase probleme în studiu și cu numeroase soluții pentru diversele probleme. Membrii comunității științifice își fac cunoscute preocupările și rezultatele în

domeniul exploatareii substanțelor minerale solide și dezvoltării resurselor minerale naturale;

b). Să realizeze un schimb global de informații în scopul dezvoltării științei miniere, tehnologiilor, aspectelor economice, sănătatea muncii și siguranța operațiunilor miniere și protecția mediului.

Pentru atingerea acestor obiective au avut loc Congrese Mondiale Miniere în Europa, Asia, America de Nord și de Sud

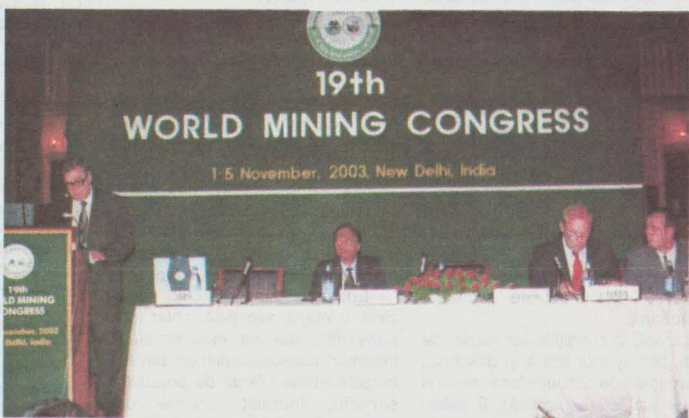
– șef lucr. dr. ing. Adrian FLOREA și conducând în postura de președinți și vicepreședinți birourile unor sesiuni tehnice - prof. univ. dr. ing. Dumitru FODOR, prof. univ. dr. ing. Mircea GEORGESCU.

Lucrările Congresului s-au încheiat printr-o masă rotundă la care s-au discutat direcțiile de acțiune viitoare și s-a adoptat Declarația celui de al 19-lea Congres Mondial Minier de la New Delhi. Această declarație este dezvoltată în zece puncte a căror esență constă în următoarele: performanțele industriei miniere din punct de vedere al producției, al eficienței, al securității muncii și al protecției mediului vor trebui să se dezvolte în mod continuu; trebuie să crească în mod semnificativ nivelul investițiilor pentru explorarea zăcămintelor și în special a celor situate la mare adâncime; activitatea minieră trebuie să afecteze cât mai puțin mediul înconjurător; lăura deciziilor în domeniul mineritului trebuie să aibă la bază principiile dezvoltării durabile; progresul industriei miniere va trebui să aibă la bază cele mai performante tehnologii existente pe piață; tehnologiile viitorului vor trebui să se bazeze și pe tehnologii neconvenționale (de exemplu biotehnologiile), capabile să conducă la îmbunătățirea extracțiilor și diminuarea costurilor totale; industria minieră va căuta în continuare cu multă insistență posibilități de îmbunătățire a performanțelor legate de securitate, sănătate și mediu; sunt necesare eforturi majore pentru dezvoltarea și susținerea cercetării și învățământului din domeniul minier; industria minieră va căuta strategii de restructurare care să aibă efecte negative minore asupra colectivităților umane din zonele afectate; pentru a proteja veritabilele moșteniri ale ingeniozității și dibăciei umane în exploatarea și valorificarea bogățiilor pământului, apare necesitatea ca anumite locații miniere de pe întregul glob pământesc să fie declarate situri care fac parte din patrimoniul mondial.

Lampa minieră care se transmite la finalul fiecărui congres către organizatorii viitorului congres a fost preluată de delegația Iranului, gazda celui de al 20-lea Congres Mondial Minier la Teheran, în noiembrie 2005, sub genericul **Mineritul și dezvoltarea durabilă**.

BIBLIOGRAFIE

- Fodor, D. – Mining Industry in Romania – ERZMETALL – nr. 10/2003, p. 555 560
 - Fodor, D. – Cel de al 19-lea Congres Mondial Minier – New Delhi 1-5 Noiembrie 2003 – Revista Minelor nr. 11/2003, p. 2-5
 - Weber, L. – Trends in global mineral production – Journal of MINES, METALS AND FUELS sept.-oct. 2003, p. 277 283
- prof. univ. dr. ing. Dumitru FODOR,
conf. univ. dr. ing. Adrian FLOREA,
Universitatea din Petroșani

cadru numeroaselor manifestări științifice internaționale ce culminează cu Congresul Mondial Minier.

MINING IN THE 21ST CENTURY – QUO VADIS a fost devisa sub care, în perioada 1 - 5 noiembrie 2003 la New Delhi, sub înaltul patronaj al Excelenței sale dr. A.P.J. Abdul Kalam, președintele Indiei, s-au desfășurat lucrările celui de-al XIX-lea Congres Mondial Minier.

Cu această ocazie s-au aniversat 45 de ani de la punerea bazelor Congresului Mondial Minier – inițial ca o organizație a țărilor cu industrie minieră din Europa de Est, care a devenit o organizație globală afiliată la Națiunile Unite datorită inițiativei și viziunii prof. dr. Boleslaw Krupinski, proeminent inginer minier și om de știință polonez. Congresul Mondial Minier numără în prezent peste 45 de țări membre de pe toate continentele, astfel:

- AFRICA: Africa de Sud, Maroc
- AMERICA DE NORD: Canada, Cuba, Mexic, SUA
- AMERICA DE SUD: Argentina, Brazilia, Chile, Columbia, Peru, Venezuela
- ASIA: China, India, Iran, Japonia, Kazakhstan, R.P.D. Coreea, Mongolia
- AUSTRALIA: Australia, Papua Noua Guinee, Filipine
- EUROPA: Austria, Belgia, Bulgaria, Croația, Cehia, Estonia, Finlanda, Franța, Germania, Grecia, Irlanda, Italia, Macedonia, Marea Britanie, Norvegia, Polonia, Portugalia, România, Rusia, Slovacia, Slovenia, Spania, Suedia, Turcia, Ucraina, Ungaria, Yugoslavia

Obiectivele Congresului Mondial Minier și ale Comitetului Internațional de Organizare cuprinse în statutul organizației

(primele șapte sub numele de Congrese Internaționale Miniere).

După aproape două decenii, India a fost pentru a doua oară gazda Congresului Mondial Minier. Acest lucru nu este deloc întâmplător, având în vedere dezvoltarea înregistrată de mineritul din această țară, cu deosebire a introducerii în exploatare a rezervelor substanțiale de cărbune de care dispune, ajungând la o producție de 328 mil. tone în 2001, ceea ce o clasează pe locul trei în lume după China și SUA, în scopul susținerii politicii de siguranță energetică promovată în ultimii ani.

Un fapt demn de menționat a fost organizarea de excepție de care s-a bucurat acest ultim Congres al cărui suflă pe locul trei în lume după China și SUA, în scopul susținerii politicii de siguranță energetică promovată în ultimii ani.

Din România au fost prezentate, discutate și apreciate la această prestigioasă manifestare științifică mondială un număr de opt lucrări care au prezentat probleme specifice ale mineritului românesc, probleme de reabilitare a mediului afectat de activitatea minieră, precum și problematica pregătirii specialiștilor pentru industria minieră a secolului XXI. Delegația română a fost formată din prof. univ. dr. ing. Dumitru FODOR, prof. univ. dr. ing. Mircea GEORGESCU, șef lucr. dr. ing. Adrian FLOREA de la Universitatea din Petroșani, șef lucr. dr. ing. Vasile POP de la Universitatea de Nord Baia-Mare și dr. ing. Nicolae BERCEA de la Compania Națională a Lignitului Oltenia – Tg. Jiu. Pe

PROTEJAREA CONSUMATORILOR

În contextul unei scăderi importante a numărului populației din România, este foarte important să fie analizate toate căile de scădere a demografiei. Una din căile de reducere a acestei scăderi este protejarea consumatorului. La drept vorbind, acest fenomen de scădere a numărului populației se manifestă - mai mult sau mai puțin - în mai toate țările dezvoltate. În acest context se poate afirma că există o politică europeană de protejare a consumatorilor, din care ne putem inspira.

Politică europeană de protejare a consumatorilor se bazează în prezent pe prevederile Art. 135 al "Tratatului de la Amsterdam" din anul 1997 și este elaborată și implementată de Comisia Europeană - DG XXIV, în colaborare cu toți factorii interesați, cum pot fi organizații guvernamentale și neguvernamentale de protejare a consumatorilor din state membre, agenți economici, alte organizații interesate, autorități publice naționale etc.

Legislația europeană de protejare a consumatorilor este cea mai veche și are în prezent 12 Directive, a căror respectare este obligatorie în țările membre. Ele vizează unele aspecte specifice, ca: publicitatea înșelătoare (84/450/EEC), contracte negociate în exteriorul sediului furnizorului (85/577/EEC), creditul pentru consum (87/102/EEC), emisiunile de televiziune (89/552/EEC), "pachetele" de servicii turistice (90/314/EEC), publicitate pentru medicamentele de uz uman (92/28/EEC), condițiile contractuale neleale (93/13/EEC), "time-share"-ul (94/47/EC), tele-vânzarea (97/7/EC), acțiunile în justiție pentru protejarea intereselor consumatorilor (98/27/EC), garanțiile asociate comercializării bunurilor (99/44/EC), comerț electronic (2000/32/EC).

Există și o politică europeană de educare a consumatorilor. Ea este o componentă a "Politicii de protejare a consumatorilor" și vizează dobândirea de către consumatorii din Europa

a acelor competențe, atitudini și cunoștințe care le sunt necesare în scopul orientării optime a deciziilor lor cu privire la selectarea, achiziția și consumul anumitor produse și servicii, în funcție de propriile interese economice și de necesitatea de a-și proteja viața și sănătatea.

Cel mai important grup țintă al acestei politici este reprezentat de copii și tineret, având în vedere tripla lor calitate de consumatori, de selecționeri de produse și servicii și de vectori ai educației în familie. În conformitate cu principiul subsidiarității, Comunitatea Europeană promovează integrarea educației consumatorilor în planurile de învățământ primar și secundar. Însă Comisia Europeană consideră că educarea consumatorilor ar trebui să aibă un caracter permanent, adică să reprezinte un proces continuu în viața oricărui om. Pentru realizarea acestui deziderat, până în prezent s-au realizat numeroase acțiuni în cadrul acestei politici.

Comisia Europeană susține inițiativele regionale și naționale vizând educarea consumatorilor tineri și încurajează parteneriatele între specialiști în științele educației și cei ai protecției consumatorilor, precum și schimburile și transferurile de experiență și de "bune practici", la nivel transnațional.

Care este situația în România? Ambele politici naționale lipsesc deocamdată din țara noastră, ceea ce determină incoerență și ineficiență legislației și structurilor existente. Dar "protecția consumatorilor" este unul dintre capitelele CĂRȚII ALBE privind aderarea României la Uniunea Europeană.

La noi, în condițiile economiei de piață, concurența liberă și deschisă, determinată de acțiunile legii cererii și ofertei (ca lege obiectivă), îi determină pe producători și prestatorii de servicii să fie foarte sensibili la cerințele și reacțiile consumatorilor, întrucât de consumatori depinde dacă și în ce măsură produsele și

serviciile oferite pe piață se și vând, permițând astfel recuperarea investițiilor făcute și obținerea profitului sperat.

Mai toți consumatorii din lume au însă bunul obicei de a selecționa - în funcție de anumite informații obținute în prealabil - și de a achiziționa de pe piață doar acele produse ori servicii care reprezintă un **raport calitate/preț/tarif maxim!**

Acest comportament este deosebit de important în economia de piață și, în consecință, el ar trebui să fie indus, cultivat și sprijinit pe toate căile. Pentru ca toți consumatorii să se poată comporta astfel - jucând un rol benefic în orientarea producătorilor și prestatorilor și stimulând îmbunătățirea calității și reducerea prețurilor și a tarifelelor, este necesară respectarea integrală a drepturilor consumatorilor. Există opt drepturi fundamentale statuate prin numeroase documente internaționale. Ele se referă la: securitate, informare, selecționare, reprezentare, despăgubire, educație, satisfacerea necesităților esențiale, mediu ambiant nepoluat.

Ce înseamnă dreptul consumatorilor la educație și de ce este el necesar? Este vorba de dreptul oricărui consumator (de fapt al oricărui cetățean, în calitatea sa de consumator, indiferent de vârstă, studii, situație socială etc.) de a dobândi anumite cunoștințe/deprinderi și de a i se induce anumite atitudini/comportamente, astfel încât să-și poată cunoaște și exercita - în mod optim pentru el - drepturile și obligațiile ce-i revin în calitate de consumator.

Educația consumatorilor reprezintă o etapă esențială, chiar indispensabilă, dar ea este prealabilă informării consumatorilor (cu privire la caracteristicile ofertei de produse și servicii), întrucât ambele condiționează optimizarea selecționării pe care o va efectua, în final, consumatorul.

ing. dipl. Gh. Moraru,
Galați

Curier legislativ

Lege nr. 7

din 18 februarie 2004

privind Codul de conduită a funcționarilor publici

Publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 157, din 23 februarie 2004

Codul de conduită a funcționarilor publici reglementează normele de conduită profesională obligatorii pentru funcționarii publici, precum și pentru persoanele care ocupă temporar o funcție publică, din cadrul autorităților și instituțiilor publice.

Enumerăm câteva dintre normele care ne-au atras atenția:

- Funcționarii publici nu trebuie să solicite ori să accepte cadouri, servicii, favoruri, invitații sau orice alt avantaj, care le sunt destinate personal, familiei, părinților, prietenilor ori persoanelor cu care au avut relații de afaceri sau de natură politică, care le pot influența imparțialitatea în exercitarea funcțiilor publice deținute ori pot constitui o recompensă în raport cu aceste funcții.

-Orice funcționar public poate achiziționa/concesiona/închiria un bun aflat în proprietatea privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, supus vânzării/concesionării/închirierii în condițiile legii, cu excepția următoarelor cazuri:

a) când a luat cunoștință, în cursul sau ca urmare a îndeplinirii atribuțiilor de serviciu, despre valoarea ori calitatea bunurilor care urmează să fie vândute;

b) când a participat, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, la organizarea vânzării bunului respectiv;

c) când poate influența operațiunile de vânzare sau când a obținut informații la care persoanele interesate de cumpărarea bunului nu au avut acces.

Funcționarilor publici le este interzisă furnizarea informațiilor referitoare la bunurile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, supuse operațiunilor de vânzare, concesionare sau închiriere, în alte condiții decât cele prevăzute de lege.

Încălcarea dispozițiilor codului de conduită atrage răspunderea disciplinară a funcționarilor publici, în condițiile legii. În cazurile în care faptele săvârșite întrușc elementele constitutive ale unor infracțiuni, vor fi sesizate organele de urmărire penală competente. De asemenea, funcționarii publici răspund potrivit legii în cazurile în care, prin faptele săvârșite cu încălcarea normelor de conduită profesională, creează prejudicii persoanelor fizice sau juridice.

Precizăm că legea va intra în vigoare începând cu 10 martie 2004.

Agencia Națională de Control al Exporturilor

Normă metodologică

din 10 februarie 2004

privind procedura administrativă de soluționare a contestațiilor referitoare la refuzul de eliberare a certificatului de înregistrare sau a licențelor
Publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 145, din 18 februarie 2004

Contestația reprezintă calea administrativă de atac îndreptată împotriva refuzului de eliberare a certificatului de înregistrare sau a licențelor.

Contestația se formulează în scris și va cuprinde în mod obligatoriu numele sau denumirea contestatorului, sediul ori domiciliul acestuia; obiectul contestației; arătarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază contestația.

Termenul de depunere a contestației este, sub sancțiunea decăderii, de 15 zile de la comunicarea actului atacat, la organul emitent al acestuia. Termenul de 15 zile se calculează pe zile pline, prima și ultima zi a termenului intrând în calculul acestora.

Comunicarea ordinului președintelui ANCEX de admitere sau de respingere a contestației se aduce la cunoștință persoanei fizice sau juridice care a depus-o, în termenul legal de 60 de zile de la înregistrarea acesteia. Termenul de soluționare a contestației se calculează pe zile libere, prima și ultima zi neintrând în calculul termenului.

Anamaria Bursumac,
consilier juridic, Indaco Systems

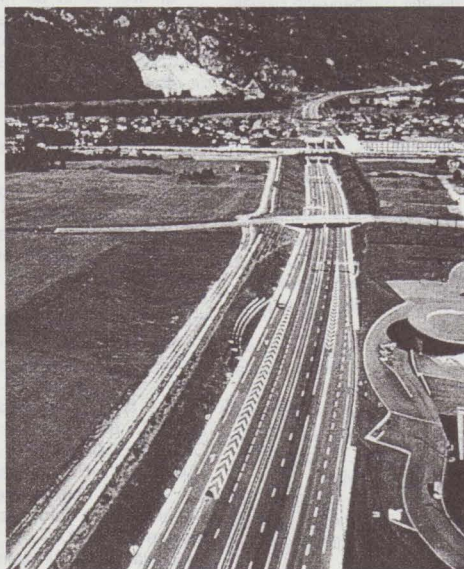
COMUNICAT DE PRESĂ AL PSC

Asistăm, de câteva săptămâni, la controverse politice legate de realizarea autostrăzii Brașov - Borș.

"PATRONATUL SOCIETĂȚILOR DE CONSTRUCȚII își exprimă punctul de vedere pe această temă, având trei coordonate de evaluare. Unu: realizarea unei autostrăzi, pe orice traseu ales, reprezintă un real câștig pentru constructori, acest lucru însemnând că se dă de lucru unor proiectanți și executanți, pe parcursul câtorva ani. Doi: realizarea tronsonului Brașov - Borș se face sub îndrumarea unui mare constructor american, ceea ce înseamnă calitate, experiență dobândită și, în final, câștig material pentru subantreprenorii români. Trei: noi, cei din patronat, urmărind ca legea să primeze în atribuirea achizițiilor publice. Dacă Parlamentul României a constatat legalitatea atribuirii către firma americană a concesiunii realizării acestei autostrăzi, este răspunzător", a declarat dl dr. arh. Gheorghe Polizu, președintele PSC.

"Așa cum în urmă cu câteva luni, când susțineam realizarea podului și pasajului Basarab, fără a avea partipri politic, așa și acum credem că realizarea unui alt culoar de acces pe sistem rutier este un lucru benefic pentru mii de constructori români, fie ei proiectanți sau executanți. Iar experiența pe care o putem acumula de la o mare firmă de construcții de autostrăzi, cred că va aduce beneficii constructorilor, în timp. Un element nu-l gândim pentru moment, ci trebuie gândit și pentru viitor. Ne-am fi bucurat să avem și un pasaj Basarab, așa cum ne vom bucura să avem două autostrăzi ce vor lega România de Europa. Nici un politician nu va lua în buznar un pasaj sau o autostradă", a declarat dl Doru Marius Vecerdia, director general executiv al PSC.

PATRONATUL SOCIETĂȚILOR DE CONSTRUCȚII dorește ca întreg spectrul politic să ajungă la un real consens, pentru realizarea celor două importante culoare de autostradă, fapt ce va crea, concret, mii de locuri de muncă.

Revista de textile-pielărie în "haine" internaționale

Revista română de textile - pielărie, editată de Facultatea de Textile - Pielărie din Universitatea Tehnică Iași, în al șaptelea an de apariții cu regularitate, poate fi caracterizată ca o prezentare remarcabilă în domeniul literaturii textile - revistă tehnico-științifică de profil - prin conținutul, forma de prezentare și nivelul științific deosebit de ridicat. În cei șapte ani de apariție s-a remarcat strădania unui harnic și competent Consiliu de redacție, ca revista să publice în versiune românească numeroase materiale de nivel științific, utilitate tehnică și informativă, elaborate de specialiști textiliști români și străini.

Noutățile bine venite constau în faptul că începând cu anul 2003, Revista română de textile - pielărie din Iași este editată în versiune bilingvă, română și engleză, și că revista este susținută de un

Comitet redacțional internațional, format din specialiști consacrați, care activează la universități tehnice de prestigiu din strătinate (Belgia, Portugalia, Cehia, Rusia, Slovenia, Turcia etc.) și, bineînțeles, România.

Aprecieri că aceste realizări vor contribui în și mai mare măsură la creșterea interesului specialiștilor străini pentru revista noastră, determinând o mai mare răspândire în lumea textilelor și ca urmare la o cunoaștere mai bună a realizărilor specialiștilor textiliști din România.

Societatea Inginerilor Textiliști din România (SIT - AGIR) felicită noul Comitet de redacție și urează publicăției Revista română de textile - pielărie succes deplin în activitatea viitoare.

prof. ing. Aristide Dodu,
președinte SIT - AGIR

SISOM 2004

În perioada 20-21 mai 2004 se va desfășura la București, sub patronajul Academiei Române, Secția de Științe Tehnice, și al Academiei de Științe Tehnice din România, **Simpozionul Anual al Institutului de Mecanica Solidelor - SISOM 2004.**

Deschiderea lucrărilor va avea loc joi, 20 mai 2004, ora 9,30, în sala AGIR din Calea Victoriei nr. 118, București.

Noi apariții în Editura AGIR

**Prof.univ.dr.ing. Nicolae
George DRĂGULĂNESCU**

ȘTIINȚA ȘI TEHNOLOGIILE INFORMAȚIEI - GENEZĂ ȘI EVOLUȚIE

Format: 170 x 240 mm, 324 pagini, 150 000 lei/ex.

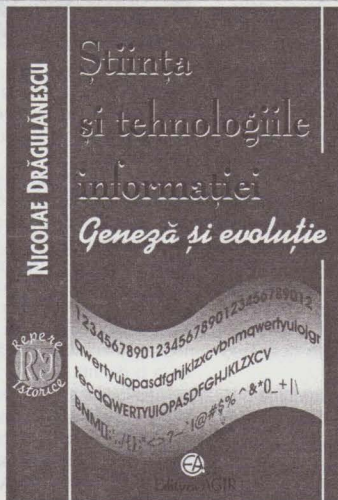
Din cele mai vechi timpuri, omenirea a trăit și lucrat astfel încât fiecare generație să se amelioreze și să progreseze, pentru a lăsa generației următoare o lume mai bună. Născută în 1968, în SUA, **știința informației** se ocupă, în principal, de transferul cunoștințelor de la om la om și din generație în generație prin optimizarea proceselor de elaborare, prelucrare și utilizare a informației, în scopul facilitării evoluției omenirii. Dezvoltarea științei informației - având inițial și în principal, la bază, biblioteconomia și documentarea - a fost însoțită, iar de multe ori chiar precedată, de dezvoltarea excepțională (mai ales pe parcursul ultimelor decenii) a tehnologiilor informaționale electronice.

Știința informației este astăzi o știință matură care a început deja să se precepuce, tot mai mult, de propria sa istorie. Dezvoltarea științei informației și a tehnologiilor informaționale este esențială pentru construcția actualei societăți post-industriale - "**societatea informațională**" sau "**societatea bazată pe cunoaștere/cunoștințe**" - întrucât această știință și aceste tehnologii stau la baza unei **industrii**, a unei **piețe** și a unui **comerț** ale informației, a căror rată de dezvoltare este, de mulți ani, una dintre cele mai ridicate din lume. **Știința și tehnologiile informației reprezintă deci structura de rezistență a acestei noi societăți** - în prezent în curs de edificare și în România.

Această lucrare își propune să analizeze în mod științific geneza și evoluția științei informației, ca știință actualmente maturizată, și să examineze cu atenție evoluția istorică a științei informației și a principalelor tehnologii informaționale, contribuind - cu numeroase date, aspecte și detalii inedite - la elaborarea istoriei acestora în Franța și în România.

Rod al unor îndelungate cercetări efectuate de autor în România și Franța, lucrarea este structurată în 6 capitole cu 18 figuri și 12 tabele, 11 anexe și o bogată bibliografie multilingvă. Capitolele cărții sunt următoarele:

1. INFORMAȚIA ȘI INFORMAREA -

OBIECTE DE STUDIU ALE ȘTIINȚEI INFORMAȚIEI

2. GENEZA ȘTIINȚEI INFORMAȚIEI
3. ISTORIA ȘTIINȚEI INFORMAȚIEI
4. ISTORIA TEHNOLOGIILOR INFORMAȚIONALE
5. CONTRIBUȚIE LA ISTORIA ȘTIINȚEI INFORMAȚIEI ȘI A TEHNOLOGIILOR INFORMAȚIONALE ÎN FRANȚA
6. CONTRIBUȚIE LA ISTORIA ȘTIINȚEI INFORMAȚIEI ȘI A TEHNOLOGIILOR INFORMAȚIONALE ÎN ROMÂNIA

Această ediție românească reprezintă o versiune îmbunătățită, completată și actualizată a ediției franceze (publicată tot de Editura AGIR, în 1999), ediție care a fost primită cu căldură de specialiștii francezi în știința informației.

"*Prin această carte, Nicolae Drăgulănescu - inginer electronist, doctor în electronică, doctor în litere și științe (Universitatea Paris X), profesor universitar la Universitatea Politehnică din București și perfect francofon - ne oferă, pe baza a numeroase citate demonstrând cunoașterea aprofundată a subiectului de către autor, o vastă și utilă sinteză privind geneza și evoluția științei și tehnologiilor informației...* De utilitate incontestabilă, această lucrare reprezintă un ghid deosebit de eficace pentru toți cei interesați de studiul științei informației și al evoluției sale."

(Claire Guinchat - Sciences de l'information 2001, vol.38, no.3-4, ADBS, France)

REVISTA REVISTELOR

Info Consulting, revistă lunară de consultanță în afaceri, editată bilingv - în română și în engleză - de grupul Român pentru Investiții și Consultanță (RGIC S.A., își propune să dezvolte următoarele domenii: focus cu cele mai importante știri din domeniul economico-financiar, bancar, financiar-consultanță, piața de capital, mediul de afaceri, legislație, prognoze-analize, piața externă, auto, oportunități de afaceri.

Se dorește a fi o sursă completă și competentă de informații, pentru a avea "pulsul" situației economice din România, pentru a ajuta în luarea deciziilor benefice pentru activitatea cititorilor.

Buletinul ARACO, editat de Asociația Română a Antreprenorilor de Construcții, anunță în nr. 4/2004 majorarea salariului minim pentru ramura construcții-montaj. La rubrica "Din activitatea ARACO" este prezentată agenda întâlnirilor asociației de la începutul anului.

În domeniul achizițiilor publice, persoanele interesate pot consulta o serie de anunțuri de participare la licitații.

Revista de electronică practică pentru toți, **Conex Club**, nr. 1/2004, oferă specialiștilor din domeniu articole de interes precum: **Termostat digital cu sondă K, Alimentare cu stabilizare distribuită, Centrală de avertizare la alarmă și incendiu, Microcontrolere PIC, Calendarul competițional al Federației Române de Radioamatorism, Stabilizator de tensiune, Convertor D/A pentru PC, Optotriace în capsulă DIP6.**

Revista **Genius**, editată de Fundația Națională Henri Coandă pentru sprijinirea tinerilor supradotați, găzduiește în paginile ei articole precum: "Succesul nu vine din faptul că ai talent, ci din ceea ce faci cu el, în fiecare zi", "Pe ce căi își vor îndrepta pașii tinerii supradotați după terminarea studiilor?", "Tineri muzicieni români în Germania".

Revista Asociației Române a Antreprenorilor de Construcții - **Antreprenorul**, nr. 7/2003, prezintă la rubrica "Modele europene" Muzeul German de Istorie - o capodoperă din sticlă și oțel, a cărei notă aparte este dată de turnul în trepte, din sticlă curbată tridimensional. Sub titlul SAIE 2003: tendințe privind utilizarea lemnului în construcții, sunt redată o serie de concluzii ale Târgului și expoziției de la Bologna, din 15-19 octombrie 2003.

Jurnal feroviar, nr. 10/2003, ne informează cu privire la seminarul cu tema "Siguranță și securitate în gestionarea traficului feroviar", organizat de Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului și Compania Națională de Căi Ferate "CFR" SA. Alte titluri de interes: Regionala Cluj, noutățile anului 2003, Stadiul privatizării la CFR SA, CFR și interoperabilitatea feroviară europeană. O lege pentru siguranța circulației feroviare.

Nr. 10/2003 al revistei **Electrica.ro** abordează în rubrica "Strategii" politica energetică și piața regională de electricitate în Europa de Sud-Est - guvernate de noua directivă 54/2003 care conține măsuri în separarea activităților în rețelele electrice de la producere la furnizare, stabilește înființarea unei autorități de reglementare în fiecare stat membru, cu funcții bine definite, necesită publicarea tarifelor de rețea, întărește serviciile publice obligatorii în special pentru consumatorii vulnerabili, introduce monitorizarea siguranței în alimentare și definește clasificarea obligatorie a electricității.

Revista Asociației pentru Automatizări și Instrumentație din România, **Automatizări și instrumen-**

tație, prezintă în nr. 4 și 5/2003 o serie de articole de interes, precum: **Măsurarea și înregistrarea evoluției parametrilor tehnologici și funcționali ai ciocanelor de forțe electrohidraulice modernizate, în scopul atestării nivelurilor de performanță, Debitmetru cu turbină, Sisteme automate de analiză rapide bazate pe spectrometrele de emisie optică și raze X produse de Thermo Electron, Utilizarea sistemelor bazate pe microcontrolere pentru con-**

trolul proceselor industriale, Surse de alimentare industriale în comutație, Sisteme Multi-Station, Seria MS "unități și elemente moderne și modularea de preparare a aerului", Reglementări tehnice emise de ANRGN pentru măsurarea cantităților de gaze naturale, Împlementarea cu microcontroller a unui echipament inteligent pentru măsurarea nivelului lichidelor, Contorul de energie termică de inserție MASS VORTEX, Noua generație de valve pneumatice, Tendințe actuale în Mecatronica, Automatizarea scuturării câmpurilor unui electrofiltru industrial.

Monitorul de petrol și gaze, nr. 12/2003, oferă în primele pagini informații legislative. La rubrica "Invenții, personalități" este comemorat un specialist care a organizat industria de petrol în multe țări, inclusiv România, Sir August Wilhelm Henry Deterding. Reține atenția titluri precum: **Originea și evoluția**

hidrosferei, Bioremedierea, Definierea și poziționarea ofertei agentului pentru comercializarea produselor petroliere, Structura industriei de gaze naturale din perspectiva siguranței furnizării de gaze.

ing. dipl. Cristina Pulcan

La Târgoviștea muzeelor și a bisericilor

Note de călătorie - articol publicat în ziarul albanez "55E enjete" cu ocazia Zilei Naționale a României

Cu microbuzul spre oraș

Târgoviștea se află nu departe de capitala română, București. De aici m-am dus acolo cu microbuzul. Tot timpul călătoriei, pe marginea drumului și mai în adâncime, sar în ochi diferite obiective, locuințe și instituții social-culturale din diferite timpuri, concepute și realizate cu fantezie de către arhitecți; se simte pulsul unui popor care știe să creeze și să construiască.

După ce am petrecut "o bucată de drum", un român, care stătea lângă mine și căruia i s-a părut că mă cunoaște, m-a întrebat în confidență: "Nu ai fost de mult la Târgoviște?"

I-am spus că sunt albanez și în acel oraș mă duceam pentru întâia oară.

În acea clipă, el a pus mâna pe umărul meu și a început să-mi vorbească despre orașul

cu cunoscut o dezvoltare rapidă. În 1659 orașul Târgoviște a fost vizitat de cronicarul turc Evliya Çelebi.

- Acest cercetător, cinci ani mai târziu s-a dus și în Albania - l-am întrerupt și, văzând că s-a arătat interesat de acest amănunt, am mai spus: În afară de România și de Albania, el a vizitat Germania, Olanda, Suedia, Polonia și Rusia, iar mai târziu, pe baza notelor sale de călătorie, a scris zece volume.

Orașul Târgoviște, timp de aproape 300 de ani, adică până la 1714, a fost capitala României, fiind condus de 36 de voievozi, de la Mircea cel Bătrân până la Constantin Brâncoveanu, acesta din urmă construind numeroase locuințe, clădiri administrative și biserici. "Partenerul" meu de drum, în ciuda faptului că depășise șapte decenii de viață, a continuat să-mi explice mai multe lucruri cu pasiunea unui tânăr, să-mi vorbească despre evenimente istorice și personalități renumite etc. Când am sosit la

Ioan mi-a vorbit despre acest mare artist: "Mă uitam la el când eram mic; trecea tăcut pe străzile orașului, trezind respectul tuturor, acest om care, grație operii sale vaste, urma să devină mândria noastră, nemuritor."

La Muzeul Poliției

Muzeul Poliției se află într-o clădire veche, construită în epoca voievodului Constantin Brâncoveanu. Ciceronul, care este și directorul a muzeului, ne-a însoțit în toate încăperile, unde au fost expuse diverse materiale documentare, unice folosite de poliție de când ea a fost înființată. Totul grațiește clar despre istoria poliției române și despre personalitățile de frunte ale ei.

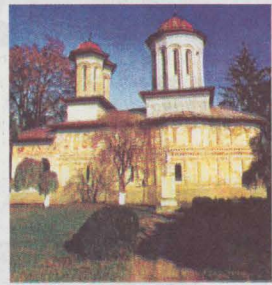
M-a frapat un costum popular albanez. De aceea am pus o întrebare. Dându-și seama de faptul că am rămas surprins de ceea ce vedeam, directorul ciceron mi-a explicat că Tudor Vladimirescu, cel care a condus Revoluția pandurilor, în jurul anului 1821, avea în componența gărzii sale personale albanezi (armăuți). Acesta este și motivul că portul lor este considerat prima uniformă a poliției române. În 1848 - a continuat dânsa - a fost înființată garda orașului de către șeful poliției Bucureștiului, respectiv Iașului, capitala Moldovei. După Tudor Vladimirescu, în privința unei organizări și pregătiri profesionale cât mai bune ale poliției, au contribuit Alexandru Ioan Cuza, Mihail Kogălniceanu, Vasile Lascăr și alții. "Astfel a luat naștere acest muzeu interesant al poliției, singurul în România", a mai adăugat simpatica directorul-ciceron.

La Curtea Domnească

Era dimineață când eram în curtea clădirii unde, timp de 300 de ani, au locuit voievozii români, care au condus țara. La intrare, în partea stângă a porții, sunt scrise numele principilor, începând cu Mircea cel Bătrân, ideatorul și ctitorul ei. Trecând

de poarta cu arhitarvă arcuită - element de construcție caracteristic arhitecturii clasice - te afli în curte și imediat îți dai seama de prezența lumii antice. Ba chiar te simți ca o parte integrantă a acestei lumi. Acolo sare în ochi o biserică datând din 1517, în fața căreia se ivește impunător Turnul Chindiei, înalt de 27 de metri, cu un diametru de 9 metri. Construirea turnului a început în a doua jumătate a secolului al XV-lea, în timpul stăpânirii voievodului Vlad Tepeș.

Toate aceste construcții - turnul, biserica, palatele locuite de principii și băile - sunt așezate în curtea înconjurată de ziduri. Trecând de la un obiect la altul,

privindu-le ca vizitator și pipându-le, ai impresia că stai de vorbă cu oamenii care au trăit în acei ani și faci legătura între trecut și prezent.

Vizavi îți atrage atenția un puț cu o adâncime de circa doi metri, acoperit de o rețea metalică, pe fundul căreia se văd mai multe monezi. O doamnă care mi-era alături, considerând că devenisem curios, m-a îndemnat: "Domnule, aruncați și dumneavoastră o monedă gândindu-vă la o dorință care ați vrea să se împlinescă". Cu zâmbetul pe buze, i-am mulțumit doamnei, care părea a fi de vârsta a treia, spunându-i: "Dorința mea este să mă întorc în Albania". Zâmbind și dânsa, a adăugat: "Definiția cea mai bună în privința albanezilor a dat-o poetul englez Byron, care califică

Albania << o mamă severă a unor bărbați duris >>. Sunt profesoare de literatură și byronistă. Ba mai mult: bunică mea din partea mamei este albaneză, ceea ce m-a făcut să citesc și să fiu interesată de literatura albaneză și de tot ce au scris străinii în privința Albaniei."

La ieșire am zărit două chioșcuri cu suveniruri, lucrate în lemn de meșteri români. O vânzătoare m-a întrebat: "Doriți să cumpărați ceva ca amintire?" Am preferat niste ilustrate și un ghid al orașului Târgoviște, care și însoțesc aceste impresii, puse pe hârtie cu ocazia lui 1 Decembrie, Ziua Națională a poporului român, care își are originea la 1 decembrie 1918, data simbolică a unirii teritoriilor din Basarabia, Bucovina și Transilvania cu România europeană.

arhitect Zhani Canco,
Tirana - Albania

ASOCIAȚIA GENERALĂ
A INGINERILOR
DIN ROMÂNIA

UNIVERS
INGINERESC

Colegiul director:

prof.dr.ing. Corneliu Berbente
prof.ing. Aristide Dodu
prof.dr.ing. Ioan Gâf-Deac
prof.dr.ing. Dan Ghiocel
dr.ing. Mihail Mihăiță
prof.dr.ing. Nicolae Vasile
acad. Radu Voinea

Redactor-șef:
Alexandru Mărculescu
Colaboratori:
dr.ec. Teodor Brateș
Mihai Olteneanu
Correspondenți:
ing.dipl. Ghiorghe Moraru
(Galați)

Eugen Râpă (Iași)
Procesare texte:
Ruxandra Radu
Secretariat de redacție,
paginație comp.
Răzvan Drăghici
Producție-Difuzare:
Victoria Almășan

EDITURA AGIR
Redacția:
Calea Victoriei nr.118,
București
Tel.: 212.81.07,
212.81.04
Fax: 312.55.31
alex.marculescu@agir.ro
http://www.agir.ro

Opiniile publicate în ziarul "Univers ingineresc" aparțin autorilor și nu reprezintă punctele de vedere ale vreunor partide, grupuri sau formațiuni politice.
Conform art. 205-206 C.P., întreaga răspundere juridică pentru conținutul articolelor revine exclusiv autorilor acestora.

Tipar: SC SEMNE 94
SRL, București;
Tel.: 667 08 20

Târgoviște, despre istoria sa, despre siturile arheologice, precum și personalitățile artistice și culturale, născute și formate acolo. Acum sunt pensionar și locuiesc împreună cu fiica mea la București, a continuat el, dar am fost profesor de istorie la Târgoviște. De acest oraș e legată tinerețea mea, ani de muncă și creație. Târgoviștea este orașul muzeelor și al bisericilor.

În viață ai prilejul să întâlnești oameni necunoscuți, care, într-un timp scurt, îți devin dragi și îți la ei. Așa mi s-a întâmplat și mie cu acest călător român. După o scurtă tăcere, el a continuat: Acest vechi oraș își are originea în anul 1396, când negustori din Ragusa și Veneția, găsind un mediu primitiv și potrivit pentru desfășurarea activității lor, s-au stabilit aici pentru totdeauna. În consecință, încă în anul 1403 orașul și mai ales centrul său, numit Susen,

Târgoviște, un alt călător i-a spus în glumă: "Ai dat albanezului niște explicații pe multiple planuri: istoric, arheologic și arhitectural. Nu sunt sigur dacă a rămas mulțumit sau plicisit."

Zâmbetul meu amical le-a mărturisit amândurora că eram mulțumit.

Oaspete în casa lui Ioan Teodorescu

Pe Ioan Teodorescu, profesor la Universitatea Valahia din Târgoviște, îl cunoscușem cu totul întâmplător la Tirana. Dânsul m-a luat în brațe, spunându-mi: "Acum o să vezi acest oraș, pe care îl iubesc mult".

La început ne-am îndreptat spre casa lui Vasile Blendea, pictor și sculptor, una dintre personalitățile de vază ale artelor plastice contemporane românești. Am vizitat încăperile în care el a locuit și altele unde sunt expuse lucrările în pictură. Această casă a devenit muzeu.

Toate informațiile despre standarde, pe un singur CD-ROM!

CATALOGUL STANDELELOR ROMÂNE 2003

Informații complete, la zi despre standardele române.

Complet

Documentare rapidă pentru obținerea tuturor informațiilor de care ai nevoie.

Efficient

Sigur

Realizat în colaborare cu Asociația de Standardizare din România - ASRO

Catalogul Standardelor Române 2003 este o aplicație software disponibilă pe CD care asigură accesul rapid la informații complete din domeniul standardizării. Aplicația înlocuiește vechea formă a catalogului ASRO tipărit pe hârtie, având totodată un număr mult mai mare de elemente de clasificare

Indaco Systems s.r.l.
Suport tehnic - Indaco Systems, Tel. 021-212.53.79 / 212.53.80
E-mail: catalogASRO@indaco.ro, vanzan@indaco.ro
Web: http://www.indaco.ro/products_standarde.html

...esențial
deciziilor tale!

Din vârful peniței

Întrebare axiomă

Dintre genii scilpitoare
Ce zămbesc Eternității,
Câte vor obține, oare,
Viza Mediocrității?

Constantin Tudorache